

РЕШЕНИЕ

№ 37942

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8147** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба, подадена от началник „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите – С. (ЦУ на НАП), чрез процесуалния си представител юрк. В. Й. Решение № 2368 от 30.06.2025 г., постановено по административнонаказателно дело (НАХД) № 20251110205695/2025 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 817087-F801504 от 06.03.2025 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, което на дружеството „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] са наложени общо четири броя имуществени санкции, всяка от които в размер 2 000.00 лева, на основание чл. 185, ал. 5, във вр. ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за нарушение на чл. 118 от ЗДДС, във вр с. чл. 59а, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане, чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин и дружеството е предупредено дружеството на основание чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

С касационната жалба са изложени доводи за отмяна решението на СРС, като неправилно и незаконосъобразно и да бъде потвърдено НП. Изложени са съображения, че извършеното нарушение, не се явява маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, т.к. за същото нарушение на чл. 118, ал. 10, във вр. с чл. 59а, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ е издадено Наказателно постановление №759741-F742368 от 29.02.2024 г., връчено на 20.09.2024 г. и влязло в сила на 05.10.2024 г., с което дружеството е било санкционирано

В съдебно заседание касаторът - началник отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, редовно призван, се представлява от юрк. Й. с приложено по делото пълномощно, която поддържа касационната жалба по съображения изложени в нея и моли да бъде отменено като неправилно обжалваното решение, тъй като НП е издадено в режим на повторност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. При евентуалност прави възражение за прекомерност.

Ответникът - „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] редовно призван, не изпраща представител. В писмен отговор оспорва касационната жалба, като счита обжалваното решение за правилно и законосъобразно. Моли да бъде оставена без уважение касационната жалба като неоснователна, а обжалваното решение да бъде потвърдено. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и да бъде отменено решението на СРС като незаконосъобразно.

Административен съд София–град, XI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

С процесното Наказателно постановление № 817087-F801504 от 06.03.2025 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ - С. в Централно управление на НАП, на „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] са наложени четири броя имуществени санкции, всяка от които в размер 2 000.00 лева, на основание чл. 185, ал. 5, във вр. ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност за нарушение на чл. 118 от ЗДДС, във вр. с чл. 59а, ал. 1от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане, чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18/13.12.2006 г. или Наредбата).

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства от Софийски

районен съд се установява следната фактическа обстановка: при извършена проверка на 14.11.2024 г. в търговски обект по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС - бензиностанция „ЕКО“, находяща се в [населено място], Околовръстен път - Чепинци, стопанисвана от дружеството „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] с въведено в експлоатация, свързано дистанционно с НАП и работещо ЕСФП, като при преглед на документи от служители на ЦУ на НАП за доставка на гориво и справка от ПП ФУДВ за регистрирани съобщения за доставка на гориво в обекта е било установено, че на 12.11.2024 г. са получени четири доставки на различен вид течно гориво, а именно Бензин А95 Н, Бензин А100 Н и дизелово гориво и в различен обем, но за тях нямало изпратени данни от ЕСФП за получените количества. Данните били изпратени на следващият ден - 13.11.2024 г. до НАП и проверяващите служители констатирали, че с това си действие дружеството е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 59а, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. – „въвеждането на УКН на АДД за доставени количества горива по документ, постъпили в обект с ЕСФП се извършва чрез баркод четец при постъпването им“ и като не е въвело доставката по документи при постъпване на горивото в обекта, а на следващият ден дружеството е извършило нарушение на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС.

Въз основа на установеното на ответника по касационната жалба е издаден АУАН с № F801504 от 10.12.20224 г. връчен на упълномощено лице К. Д., подписан без възражения. Въз основа на АУАН при идентичност на фактическата обстановка е било издадено и процесното наказателно постановление, като отговорността на дружеството е ангажирана при повторност по смисъла на §1, т. 35 от ДР на ЗДДС - в едногодишен срок от влизане в сила на 05.10.2024 г. на НП № 759741-Р742368 от 29.02.2024 г. за нарушения на чл.59а, ал.1 от Наредба Н-18/2006г. на МФ.

В мотивите си въззивния съд е приел, че АУАН съдържа задължителните реквизити по чл. 42 от ЗАНН. По отношение на посочените различни разпоредби в АУАН и НП, а именно, че в акта е посочена разпоредбата на чл.59а, ал.3, т.1 от наредбата, а в НП - разпоредбата на чл.59а, ал.1 от Наредбата СРС приел, че не е съществено нарушение на процесуалните правила, а свързано с правомощията на наказващия орган по чл.53, ал. 2 от ЗАНН да издаде НП и при нередовност в акта, тъй като по безспорен начин е било установено извършеното нарушение и нарушителя, както и вината. АУАН и НП били издадени от компетентни органи при спазване на процесуалните срокове. Приел, че категорично е доказано извършването на четири отделни нарушения, така, както са квалифицирани по чл. 59а, ал.1 от Наредба Н-18/2006г. на МФ, тъй като доставките са четири отделни, по отделни фактури, различни видове горива, различни количества и на различна цена, а задължените лица трябва за всяка доставка да подават информация в НАП, което задължение дружеството не е изпълнило за четирите отделни доставки. Но за да отмени наказателното постановление в мотивите си приел, че случаят е маловажен и покрива дефиницията на §1, т.4 от ДР на ЗАНН, тъй като неизпълнение на задължение от юридическото лице към държавата, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици и с оглед на другите смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. А по отношение на квалификацията за повторност изложил, че тя се преценява едва след като се отхвърлят обстоятелства водещи на маловажност.

Решението е неправилно.

Настоящият състав на АССГ, счита че дружеството има качеството на получател по четири броя доставка на течни горива получени на 12.11.2024 г. и като такъв е следвало да отчете същите по

чл. 118, ал. 10 от ЗДДС.

В разпоредбата на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС е възведено задължение за доставчика или получателя на течни горива да подава в НАП данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис.

В случая такова отчитане на конкретните доставки не е налице, защото данните са подадени със закъснение, а именно на 13.11.2024 г. Легалната дефиниция на понятието данъчно събитие се съдържа в разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, съгласно която данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16. Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. В хода на извършената от страна на контролните органи проверка безспорно е било установено, че датата на възникване на данъчното събитие на доставките са на 12.11.2024 г., а задължението си да подаде данни до НАП за доставка на дизелово гориво и автомобилен бензин е извършило на 13.11.2024 г.

Не се споделят изводите на СРС за приложимост на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно доктриналната класификация на правонарушенията в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието по чл. 59а, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., то следва да се отнесе към така наречените „нарушения на просто извършване“, „формални нарушения“. Същото се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние – неизпълнение на правното задължение. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, осигуряващи спазване на данъчната дисциплина.

Съгласно разпоредбата на чл. 59а, ал. 1 от Наредба Н-18/2006г. на МФ - лицата по чл. 118, ал. 9 и 10 ЗДДС подават в НАП данни чрез електронен документ за доставка (ЕДД) съгласно приложение № 22 или електронен документ за получаване (ЕДП) съгласно приложение № 23 за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, отнасяща се до цялото количество гориво или до част от него, в случаите, когато данните не са декларирани с електронен акцизен данъчен документ (еАДД)/митническа декларация на внос (МД-внос) и са задължителни за подаване съгласно наредбата.

Всяка една разлика между доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, отнасяща се до цялото количество гориво или до част от него, пречатства проследяването им в търговския обект, поради което независимо от причината, всяко движение е следвало да се отрази. Без правно значение за фактическия състав на осъщественото нарушение е дали се касае за грешка, пропуск, както и какъв е размерът на горивата.

В конкретния случай, извършеното деяние е застрашило обществените отношения, които са предмет на защита от ЗДДС с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Не може да се обоснове по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид. То се отличава с достатъчен интензитет, за да се санкционира, а не да се освободи ответника по касационната жалба от

реализиране на административнонаказателна отговорност, което навежда на извода, че не са налице приемливи аргументи за квалифициране на деянието като маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН във вр. § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН (в т. см. е задължителното за съдилищата тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. по дело № 1/2007 г. на ВКС на РБ).

Ефективното изпълнение на преследваните от законодателя легитимни цели, инкорпорирани в генералната и специалната превенция при този вид юридическа отговорност биха могли да се постигнат посредством налагане на санкция в минимален размер. Ето защо, наказването на нарушителя за четирите броя нарушения, всяко в размер на 2 000 лева е пропорционално на целта по чл. 12 от ЗАНН. За да се приеме едно деяние за маловажен случай, трябва да са налице данни за определени обстоятелства свързани с характера и начина на извършването му, които да водят до извод, че обществената му опасност е незначителна или въобще липсва. Напротив нарушението е типично от този вид.

Безспорно в случая се касае за повторно осъществено административно нарушение по смисъла на § 1, т. 35 от ЗДДС, който предвижда, че „Повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателно постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение.“ По делото са събрани данни, че дружеството е било санкционирано с НП № 759741-Р742368 от 29.02.2024 г. за нарушения на чл.59а, ал.1 от Наредба Н-18/2006г. на МФ, връчено на 20.09.2024 г. и влязло в законна сила на 05.10.2024 г. В тази връзка процесното деяние е извършено в едногодишен срок от тази дата, от което следва, че деянието е извършено повторно.

Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ е издадена на основание чл. 118, ал. 2, 3, 3а, 4, 18, 20 и 21 от ЗДДС и чл. 9, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, съответно нарушението се санкционира по чл. 185 от ЗДДС. В случая е прието, че нарушението не води до неотчитане на приходи и на основание чл. 185, ал. 5, във вр ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност, за нарушение на чл. 59а, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ, и за всяко едно е наложена санкция в размер на 2 000 лв., която е в минимален размер, предвид квалификацията на нарушението – извършено при повторност.

Водим от изложеното, съдът намира касационната жалба за основателна, поради което решението на СРС следва да бъде отменено като вместо него постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на жалбоподателя за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, за всяка от двете съдебни инстанции, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 130 до 190 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова към определения от закона минимум, в размер на 130 лева за производството пред въззивната инстанция и в размер на 130 лева за производството пред касационната инстанция.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК във връзка с чл. 63в от

ЗАНН, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2368 от 30.06.2025 г., постановено по административнонаказателно дело № 20251110205695/2025 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 817087-F801504 от 06.03.2025г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите, което на дружеството „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] са наложени общо четири броя имуществени санкции, всяка от които в размер 2 000.00 лева, на основание чл. 185, ал. 5, във вр. ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за нарушение на чл. 118 от ЗДДС, във вр с. чл. 59а, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане, чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин.

ОСЪЖДА „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], представлявано от А. Триантопулос - изпълнителен директор да заплати на ТД на НАП С. сума в размер на 260 (двеста и шестдесет) лева разноски по делото .

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: